

PROTOCOL D.I.Y.

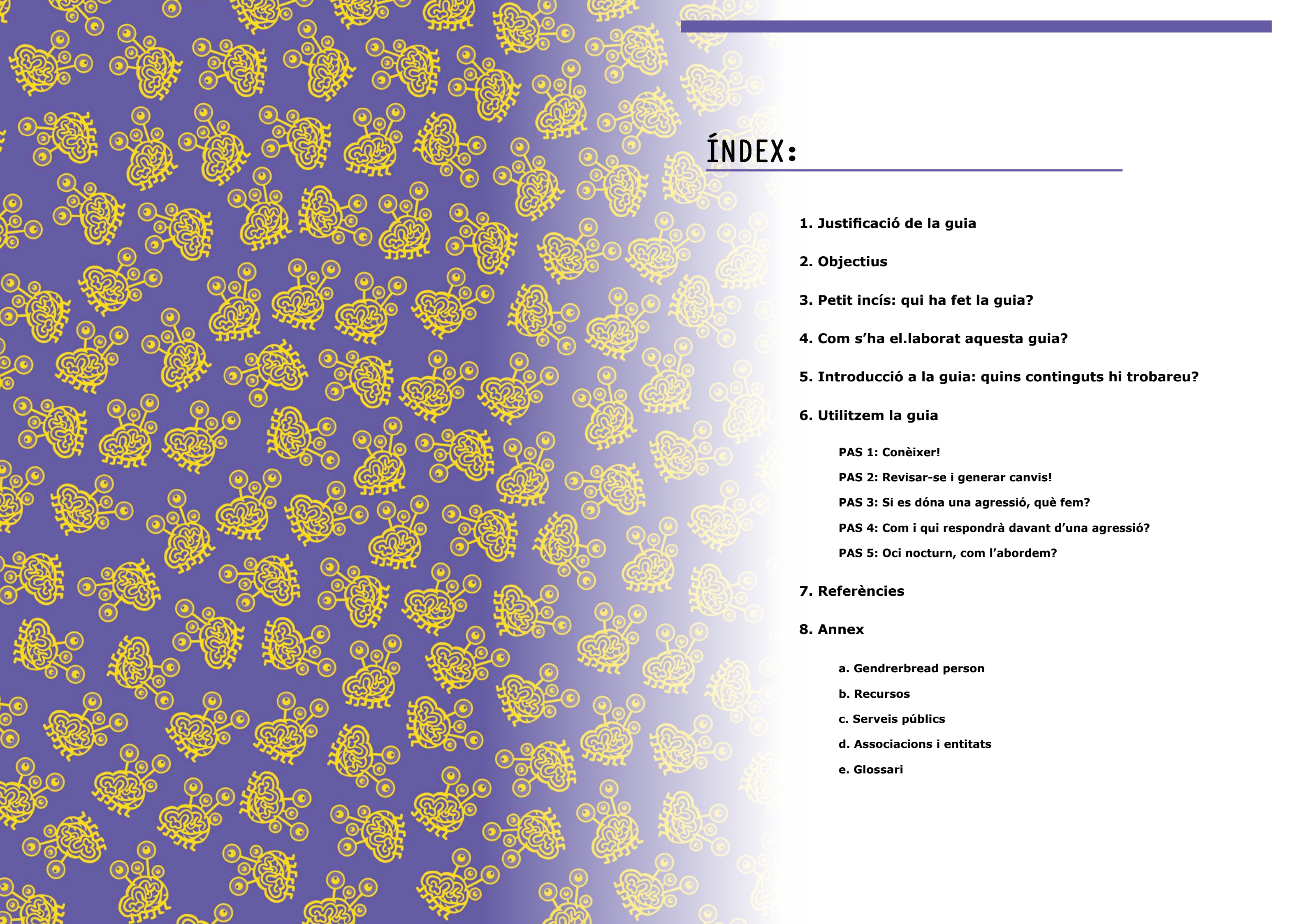
GUIA

**PER A LA PREVENCIÓ
I L'ABORDATGE DE LES
VIOLÈNCIES MASCLISTES
I LGTBIFÒBIQUES**

al nostre casal de joves

**CASALS
DE JOVES
DE CATALUNYA**

ÍNDEX:

1. Justificació de la guia

2. Objectius

3. Petit incís: qui ha fet la guia?

4. Com s'ha elaborat aquesta guia?

5. Introducció a la guia: quins continguts hi trobareu?

6. Utilitzem la guia

PAS 1: Conèixer!

PAS 2: Revisar-se i generar canvis!

PAS 3: Si es dona una agressió, què fem?

PAS 4: Com i qui respondrà davant d'una agressió?

PAS 5: Oci nocturn, com l'abordem?

7. Referències

8. Annex

a. Gendrerbread person

b. Recursos

c. Serveis públics

d. Associacions i entitats

e. Glossari

1.

JUSTIFICACIÓ DE LA GUIA

Aquesta guia sorgeix de la necessitat de les entitats federades de Casals de Joves de Catalunya d'abordar les violències masclistes i LGTBI-fòbiques, tant en la vessant de la prevenció i sensibilització com en la corresponent intervenció.

Aquesta guia sorgeix de la necessitat de les entitats federades de Casals de Joves de Catalunya d'abordar les violències masclistes i LGTBI-fòbiques, tant en la vessant de la prevenció i sensibilització com en la seva intervenció.

Precisament perquè som conscients que els diferents tipus de violències tenen moltes formes i orígens, sabem que les associacions i entitats juvenils reproduïm comportaments, conductes, actituds, manifestacions o tenim estructures organitzatives clarament patriarcales. Per tant, hem de reconèixer i responsabilitzar-nos de les nostres accions i les nostres omissions tant dins de la nostra entitat com en espais que compartim amb altres col·lectius.

Creiem que cal crear consciència de la diversitat que ens envolta, saber qüestionar la societat patriarcal en la qual ens trobem, la qual reproduceix un sistema de desigualtats socials basades en el sexe, el gènere i l'orientació sexual i/o romàntica, entre altres coses.

Aquesta escala social atorga una posició de poder a qui s'identifica dins la norma i sanciona a qui no la segueix. Tradicionalment, aquesta posició de privilegi és donada als homes (cis, heteros i blancs) deixant en una posició inferior a les dones (masclisme), a part d'excloure d'aquesta estructura a altres identitats que no s'identifiquen amb aquest binomi home-dona (binarisme). Aquestes identitats binàries s'associen a uns cossos i

VISIBILITAT vs TACTE

Donem visibilitat o acompanyem? Mola la paraula visibilitzar però pot ser una trampa. O sigui, assenyalar és només el primer pas, hi ha tot un recorregut a dur a terme.

genitals concrets; i tot allò fora dels barems és considerat incorrecte (transfòbia). A això li agreguem que qualsevol pràctica sexual i/o romàntica que no sigui heterosexual també és sancionada (homo/lesbofòbia, bifòbia), a més de donar per fet que totes les persones tenen interessos sexuals i/o romàntics (aro/acefòbia), que només podem experimentar atracció per un gènere (monosexualisme) o que una persona necessàriament aspira a tenir una única relació romàntica i exclusiva (amatonormativitat).

Així doncs, partim des d'aquesta base, sabent que hem crescut envoltades de totes aquestes violències i que som aliades en la seva reproducció si no les qüestionem i replantegem. És d'aquesta manera com aconseguirem una comunitat més inclusiva i que doni més visibilitat a la diversitat.

2.

OBJECTIUS

Com a Federació de Casals de Joves de Catalunya no estem disposades a tolerar cap classe d'actitud masclista ni LGTBIfòbica.

Dins el nostre ideari no concebem la idea d'unes entitats de base on es puguin donar situacions de vulneració i violència cap a ningú. Però som realistes, sabem que no podem conèixer de prop la realitat de cada casal, de cada barri o cada poble. És per això que el nostre objectiu principal és crear posicionament, posar un límit que marqui el que no volem que passi enlloc, contra ningú.

No obstant això, no volem imposar una metodologia concreta. Volem que sigueu les pròpies casaleres les que decidiu com abordar les violències que es poden donar als vostres casals i assemblees. Volem que aquesta guia esdevingui una eina de debat a partir de la qual us apodereu i tingueu el poder per decidir i aturar actituds masclistes i LGTBIfòbiques, opressions i violències que es donen diàriament al nostre entorn.

3.

PETIT INCÍS: QUI HA FET LA GUIA?

Casals de Joves de Catalunya (ACJ) és una federació que agrupa associacions juvenils fonamentades en la promoció de projectes educatius, d'acció social i lleure adreçats a persones joves i gestionades a través de la participació i autogestió voluntària de la mateixa gent que hi participa.

Dins de l'organització treballem en diferents àmbits: les àrees territorials, l'àrea pedagògica i l'àrea de projectes. És des d'aquesta última on es vehicula el programa de Gènere i Salut. Aquest, al seu temps, compta amb una comissió formada per una persona tècnica de la federació i diferents voluntàries, tant del secretariat de l'ACJ (òrgan de gestió política) com de diferents casals de base.

Aprofitem l'avinentesa per a la publicitat: la **Comissió de Gènere** és oberta a totes aquelles casaleres que tinguin la inquietud de promoure i liderar projectes que comptaran amb els recursos de la federació, però que serviran com a propi recurs per als casals, que ens ajudaran a teixir discurs feminista des de la base, així com a tenir campanyes de les casaleres per a les casaleres. Hi esteu convidadíssimes!

4.

COM S'HA ELABORAT AQUESTA GUIA?

El procés d'elaboració es va iniciar a l'Assemblea General Ordinària de Casals de Joves del 2017, on es va ratificar un ferm compromís per construir una associació feminista i lliure de sexisme.

Entenem que el procés de creació és tant o més important que el resultat final, ja que la construcció col·lectiva és una eina de sensibilització i formació per a les casaleres. Per això, l'elaboració d'aquesta guia ha tingut diverses fases: la realització de dinàmiques d'autodiagnosi als tres territoris de la federació, una formació intercasalera i, finalment, la redacció del document que teniu a les mans.

L'elaboració definitiva l'ha realitzat la Comissió de Gènere, agafant com a marc referència el Protocol d'actuació en casos de violències masclistes en les entitats juvenils del Consell de La Joventut de Barcelona, el Protocol d'abordatge de violències masclistes del Moviment Popular de Sabadell i el Protocol contra agressions LGTBIfòbiques de la Crida LGTBI.

El disseny i la maquetació han anat a càrrec de Laia Masnou (l12masnou12@gmail.com) del Casal de Joves La Floresta.

5.

INTRODUCCIÓ A LA GUIA: QUINS CONTINGUTS HI TROBAREU?

En aquesta guia hi trobareu quatre tipus d'informació:

MARC TEÒRIC:

Creiem necessari que, abans d'obrir un debat i prendre decisions, tingueu les eines i coneixements suficients per abordar realitats tan complicades. Tot i això, segur que ens hem deixat molta informació que podeu trobar fàcilment contactant amb entitats feministes!

DEBAT:

Com hem esmentat anteriorment, els protocols ens han de facilitar acordar un model d'intervenció compartit i consensuat per l'entitat davant les diferents violències, és a dir, que han de ser una eina interna. És per això que cada casal ha de valorar quina direcció ha de prendre el protocol en funció de la pròpia realitat. Dins aquesta guia, la Comissió de Gènere de l'ACJ plantejarem diferents vies d'intervenció a fi que cada assemblea o gestora pogueu tenir les vostres reflexions per tal d'arribar a consensos i acords pertinents.

En conclusió, creiem que aquest llibret us podrà ajudar a abordar debats pendents i alhora, a identificar dinàmiques androcèntriques i masclistes que són necessàries abordar.

EXEMPLES: Fàcil i simple. Com que per fer aquesta guia ens hem basat en la informació dels protocols de diferents col·lectius, us hem posat exemples de com aborden i estructurin els mètodes d'acció. A partir d'aquí vosaltres mateixes podreu decidir quin camí seguir!

Suggerències, idees i reflexions:
Aquests petits apartats volen incloure les experiències que ens han arribat des de diferents col·lectius, així com pròpies. Són consells i plantejaments a tenir en compte abans de finalitzar el vostre protocol!

6.

UTILITZEM LA GUIA

Els protocols són eines que ens permeten acordar, ordenar i descriure l'organització de la resposta del nostre casal davant els casos de violència, en aquest cas masclistes/patriarcals. I donen peu a l'existència d'un model d'intervenció compartit i a la coordinació interna.

Els protocols són eines que ens permeten acordar, ordenar i descriure l'organització de la resposta davant els casos de violència. Faciliten la definició d'un model d'intervenció compartit, de coordinació interna, etc.

És per això que, davant de diversitat organitzativa dels casals i assemblees de joves federades, creiem que no té sentit realitzar una proposta de protocol rígida i inflexible. Considerem imprescindible que vosaltres assumiu el protagonisme i la coresponsabilitat en tot aquest procés i sigueu les que preneu les decisions necessàries per crear un protocol d'acord amb la vostra realitat local a través dels debats i consensos necessaris.

La idea és que a través de diverses reunions, formacions, tancades, etc. podeu llegir i extreure les eines necessàries de la guia per obrir un procés de debat a partir del qual crear el VOSTRE protocol. Dins la guia trobareu exemples, possibles debats, idees i propostes perquè partiu de protocols que ja han estat elaborats o bé perquè en pugueu crear un de zero a partir de les vostres decisions i acords.

Evidentment, la comissió de gènere de Casals de Joves de Catalunya ens oferim per fer l'acompanyament que necessiteu que pot incloure sessions de treball, formatives, dinamització de debats, etc. Tot i això, i sabent que la Comissió de Gènere pot ser un espai al qual acudir amb els vostres dubtes, també teniu a la vostra disposició la Borsa de Formadores de Casals. En ella podreu trobar formacions més extenses i que poden aprofundir en diferents temes relacionats amb aquesta guia.

Abans de començar, també volem aclarir que un protocol d'abordatge de violències masclistes i LGTBIfòbiques no és un recurs per resoldre qualsevol conflicte entre persones. Hem de ser conscients que dins d'una assemblea, per exemple, els rols de gènere hi juguen un paper bastant important en la manera de comunicar-nos, a qui escoltem més, on recau el poder, com repartim les tasques, els espais d'oci després de l'assemblea, etc. Cal un debat i un treball previ, que totes les persones entenguin l'estructura hegemònica que les pressiona cada dia i assumeixin responsabilitats.

Dit això, podem començar!

6.

UTILITZEM LA GUIA: PAS 1. CONÈIXER!

Què cal fer en aquest pas? Molt senzill! Simplement ampliar els nostres coneixements respecte els tipus de violències que ens envolten diàriament! Sabem que les teories no son res sense la pràctica i l'experiència... però el coneixement és poder! ;)

El Protocol d'actuació en casos de violències masclistes en les entitats juvenils del Consell de Joventut de Barcelona (2017) defineix les **violències masclistes** com a "totes aquelles formes de violència exercides contra les dones, de forma puntual o continuada, amb la intenció de sotmetre-les -sigui de forma conscient o inconscient-, que, per mitjans físics o psicològics, incloses amenaces, intimidacions o coaccions, tinguin com a resultat un dany o patiment físic, sexual o psicològic, tant si es produeixen en l'àmbit públic com en el privat".

FORMES EXPLÍCITES:

FÍSICA: Qualsevol acte o omisió de força contra el cos d'una dona, amb el resultat o el risc de produir-li una lesió física o un dany.

ECONÒMICA: Privació intencionada i no justificada de recursos per al benestar físic o psicològic d'una dona i, si s'escau, de les seves filles o fills. També inclou la limitació en la disposició dels recursos propis o compartits en l'àmbit familiar o de parella.

SEXUAL: Qualsevol acte de naturalesa sexual no consentit per una dona. Inclosa l'exhibició, l'observació i la imposició, per mitjà de violència, d'intimidació, de prevalença o de manipulació emocional, de relacions sexuals. Independentment de

que la persona agressora pugui tenir amb la dona una relació conjugal, de parella, afectiva o de parentiu.

PSICOLÒGICA: Tota conducta o omisió intencional que produeix en una dona una desvaloració o un patiment, per mitjà d'amenaces, d'humiliació, de vexacions, d'exigència d'obediència o submissió, de coerció verbal, d'insults, d'aïllament o qualsevol altra limitació del seu àmbit de llibertat.

SOCIAL: Control de la "vida social", dinamitar les relacions socials i familiars i els cercles d'amistats a la força o de forma subtil fins que la dona talla les relacions i acaba quedant aïllada i desprenent-se de qualsevol tipus de suport.

DEFINICIÓ I TIPUS DE VIOLÈNCIES MASCLISTES I LGTBIFÒBIQUES

AMBIENTAL: Destrucció d'objectes personals, alteració de l'ambient vital de la dona. Tals com enverinar la seva mascota o fer-la desaparèixer, cremar fotografies o records importants per a la dona.

FORMES IMPLÍCITES:

SIMBÒLICA: Comporta un seguit de submissió i coaccions que no són percebudes com a tal, recolza- des en unes creences i valors socials homogenies, en unes expectatives col·lectives. A través dels patrons culturals, de la imposició del que és ser dona i que és ser home, i del que s'espera, dins el marc tradicional i heteronormatiu.

CULTURAL: S'exerceix a través d'aspectes culturals que la legitimen; com per exemple mitjançant l'art, la religió, la filosofia, el dret i el cinema.

ESTRUCTURAL: Actua a través de les estructures socials i sembla inamovible, tot i que no ho és. Impe- deix l'accés de les dones als drets bàsics, a través de barreres i obsta- cles arrelats i que es (re)produeixen diàriament. S'expressa a través dels rols sexistes, de la divisió sexual del treball (producció-reproducció) i dels espais (privat-públic).

INSTITUCIONAL: Les institucions, les seves normatives i les seves ac- cions (o omissions) no són neutres. Quan no desenvolupen -que és quasi sempre-, polítiques d'igualtat d'opor- tunitats i eradicació de la violència masclista de forma suficient (en to- tes les seves vessants) i amb recur- sos coherents als objectius, estan exercint violència. Tanmateix, són pioneres en el permís de paternitat o en preservar la plaça de treball d'una dona embarassada, per exemple.

MICROMASCLISMES

Els micromasclismes (Bonino, 1998) són totes aquelles formes subtils i in- visibilitza- des de domini, que tenen com a principal objectiu forçar, coar- tar i destruir l'autonomia personal. Són formes de dominació que restrin- geixen i violenten insidiosa i reiterada- ment el poder personal, l'autonomia i l'equilibri psíquic de les persones sobre les quals es donen, atemptant contra la democratització de les relacions in- terpersonals. Es tracta de violències menys explícites i directes, però molt més normalitzades i naturalitzades, és per això que sovint s'utilitza el terme de microviolències o micromasclismes per fer-hi referència. Es considera im- portant tenir-les en compte ja que po- tencies conductes de domini, control i abús més explícites i directes.

6.

UTILITZEM LA GUIA: PAS 1. CONÈIXER!

LGBTIFÒBIA I TIPUS DE DISCRIMINACIONS

Segons el Protocol contra agressions lgtbifòbiques de la Crida LGTBI quan parlem d'LGBTI-fòbia ens referim a: qualsevol discriminació que pateixen les lesbianes, els gais, les persones bisexuals, les persones trans i les intersexuals, pel fet de desenvolupar la seva sexualitat i/o la seva identitat de gènere lliurement.

Tot i que l'LGBTIfòbia és produïda del masclisme i del patriarcat, les agressions LGBTIfòbiques que es poden donar en un espai festiu són de naturalesa diferent de les agressions masclistes que poden patir les dones cisheterosexuals. Per tant, és necessari contemplar aquest tipus d'agressions per tal de poder donar-hi resposta amb la millor eficàcia possible.

Per caracteritzar les violències LGBTIfòbiques, cal apuntar que n'hi ha de caràcter directe o de caràcter indirecte. Les de caràcter directe es poden materialitzar en agressions concretes, com a expressió de rebuig social al fet LGBTI quan es visibilitza com a tal, però també n'hi ha de caràcter indirecte. Ens referim, entre d'altres, a la generació d'ambients on les persones

LGBTI tenen por d'expressar-se tal com són, operant la presumpció d'heterosexualitat o la presumpció del gènere en funció de l'aspecte físic. Tot plegat, encara que no es manifesti en forma d'assetjament o violències físiques, provoca que les persones LGBTI no es puguin socialitzar plenament en els nostres espais de festa tal com ho farien les persones cisheterosexuals.

TIPUS DE DISCRIMINACIONS SEGONS L'OBSERVATORI DE L'HOMOFÒBIA DE CATALUNYA:

DISCRIMINACIÓ PER ERROR: Situació en què una persona o un grup de persones són objecte de discriminació per orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere com a conseqüència d'una apreciació errònia.

DISCRIMINACIÓ PER ASSO-CIACIÓ: Situació en què una persona és objecte de discriminació per orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere com a conseqüència de la seva relació amb una persona o un grup LGBTI.

ASSETJAMENT PER RAÓ DE L'ORIENTACIÓ SEXUAL, LA IDENTITAT DE GÈNERE O L'EXPRESSIÓ

DEFINICIÓ I TIPUS DE VIOLÈNCIES MASCLISTES I LGTBIFÒBIQUES

DE GÈNERE: Qualsevol comportament basat en l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere d'una persona amb i la finalitat o que provoqui l'efecte d'atemptar contra la seva dignitat, la seva integritat física o psíquica, o de crear-li un entorn intimidador, hostil, degradant, humiliant, ofensiu i/o molest.

VEXACIÓ: En el codi vigent a l'Estat espanyol, infracció castigada com a falta, consistent a amenaçar, perseguir, perjudicar o fer patir algú.

BULLYING: Assetjament entre iguals en l'àmbit escolar.

TIPUS DE VIOLÈNCIES SEGONS EL PROTOCOL DE LA CRIDA LGTBI:

COGNITIVA: Pensaments i elaboracions teòriques, relacionat sobretot amb els elements discursius que provoquen discriminació, invisibilització o patologització de les persones LGBTI. La banalització de l'LGBTI-fòbia o de la lluita per l'alliberament sexual i de gènere és del tipus cognitiu.

AFECTIVA: sentiments de rebuig conscients o inconscients envers una persona LGBTI. No implica manifestar-los.

CONDUCTUAL: materialització de comportaments explícits de rebuig. És el tipus més evident (pallisses, insults, evidenciar, deixar en ridícul...).

LIBERAL: discursos pseudo-progressistes però eminentment LGBTI-fòbics que sovint apel·len a una suposada moral de la societat i pretenen rel·legar a la intimitat les sexualitats no normatives. N'és un exemple la perpetuació de rols i estereotips mentre es parla de respecte o l'apel·lació a la llibertat individual obviant els sistemes d'opressió i dominació.

INSTITUCIONAL: lleis i/o sistemes juridicoadministratius que sancionin allò LGBTI o que, simplement, premiïn la cisheteronormativitat (penalització de l'homosexualitat o del fet trans, de determinades pràctiques sexuals, reforçar el binarisme excloent, patologització institucional, diferents drets....). Petit glossari: Diversitats sexoafectives d'identitat i expressió de gènere.

A l'annex hi trobareu un petit glossari sobre diversitats sexoafectives i d'identitat i expressió de gènere! També hi hem adjuntat The Genderbread Person, un gràfic molt visual que ens mostra els diferents aspectes i identitats amb els que una persona es pot sentir identificada.

6.

PAS 2. REVISAR-SE I GENERAR CANVIS!

Com des del nostre casal o associació juvenil podem el·laborar un sistema propi de prevenció de violències masclistes i lgtbifòbiques?

Doncs, generant autoanàlisi, coneixement de causa i donant importància a tot allò que fem: les pràctiques pròpies en base als contextos que ens envolten. Tant a nivell col·lectiu com individual!

Des de Casals considerem que és bàsic abordar les violències des del seu naixement, entenent la societat en la que ens trobem i les conductes adquirides en conseqüència. És per això que apostem per una lluita feminista transversal dins els nostres projectes! D'aquesta manera ja estem actuant i ens serà més fàcil abordar casos concrets en el futur.

EN EL NOSTRE COL·LECTIU

És fonamental la construcció d'un col·lectiu més equitatiu i conscient. De manera que cal:

- Promoure dinàmiques equitatives en la presa de decisions i la participació, així com revisió dels documents interns (projectes, estatuts...).
- Treballar per la transversal·lització de la perspectiva feminista en el treball quotidià del nostre col·lectiu (discurs i pràctica!).
- Generar espais d'oci lliures de violència: grups no-mixtes, punts de seguretat en espais festius, revisió del tipus d'activitats que organitzem...

> TRANSVERSALITZACIÓ DE LA PERSPECTIVA FEMINISTA en el quotidià del nostre col·lectiu (discurs i pràctica!)

> FORMACIÓ. És bàsic formar-nos per conèixer l'abast que pot tenir haver-nos educat i crescut en una societat heteronormativa i patriarcal. Només així podrem seguir creixent com a col·lectiu i serà més fàcil posar-nos d'acord, perquè totes i tots partirem d'unes mateixes bases. Com a fonts de formació en perspectiva feminista des de Casals hi ha la Borsa de Formadores i les Jornades de Lleure i Feminismes. A més, existeix formació específica en violències masclistes i sobre el protocol si s'acudeix a la Comi de gènere o a la Borsa de Formadores.

Prevenció davant les violències

> PREVENCIÓ I DETECCIÓ PRECOÇ. Cal que tracem respostes davant les agressions masclistes: participació activa en la creació del protocol, còpies impreses d'aquest a l'abast de cada activitat (xerrades, concerts, festes, assemblees, ...). D'altra banda, és important crear una cultura de tolerància zero a les violències i al masclisme i LGTBIfòbia. No obviar la realitat que ens envolta, afrontar-la i generar discurs propi dins l'entitat, així no ens agafaran desprevingudes!

> TREBALL EN XARXA. Per aprendre ens hem de moure! I res millor que relacionar-nos i treballar conjuntament amb entitats i col·lectius que ja tinguin una trajectòria i treball en feminismes i transfeminismes. De ben seguir que al vostre barri, poble o ciutat trobareu diversos col·lectius amb els que treballar, consultar o crear xarxes de suport mutu.

A NIVELL INDIVIDUAL

> REVISAR LES IDENTITATS PRIVILEGIADES. Tal com explicàvem anteriorment, tot el que ens envolta està construït en base a uns sistemes. També aquesta regla configura com nosaltres ens relacionem amb el món, en base al lloc on hem nascut. Cal que totes fem una reflexió profunda sobre qui som i quins privilegis ens han vingut donats per tal de saber "callar" en determinats moments i deixar espai a persones i col·lectius oprimits.

> TRENCAR LA CAMARADERIA MASCULINA. Què és això de camaraderia? Doncs una eina que té el sistema de legitimar i justificar els diferents tipus de violències que exerceix el patriarcat. Es tracta dels grups d'homes, "amigotes" de tota la vida: espais masculinitzats on no haver de ser "políticament correctes", on seguir exercint poder i violència, normalitzant i invisibilitzant les pràctiques opressores que poden estar exercint. En conseqüència, participar d'aquests espais pot facilitar que els privilegis es quedin i siguem còmplices de les violències exercides. Per tant, cal revisar les nostres pràctiques del dia a dia, responsabilitzar-se i col·laborar en la creació d'espais lliures de masclisme i LGTBIfòbia.

> PARTICIPACIÓ EN ESPAIS FEMINISTES

Com a homes cis es pot participar en espais feministes mixtes. Però compte amb les lliçons i ocupar espais que no ens pertanyen! És important mantenir sempre una actitud d'aprenentatge, però tampoc cal responsabilitzar a les persones més oprimides que nosaltres del nostre aprenentatge. Ens hem de formar, llegir i escoltar!

Us suggerim: assegurar-vos que la música que posem no és masclista ni LGTBIfòbica, guarnir els vostres casals amb cartells i campanyes ben clares contra el masclisme i la LGTBIfòbia, difusió del vostre protocol en actes i festes, revisió de l'espai físic on us trobeu (per exemple, els lavabos són segurs per totes les persones que els utilitzaran?)

-Sí, sí, clar. Però com?

6.

PAS 3. SI ES DÓNA UNA AGRESSIÓ, QUÈ?

A l'hora de traçar un protocol és molt important el fet d'acordar entre totes les persones que formen l'entitat -i les que l'aplicaran- quins seran els passos a seguir i davant de quines actituds, casos o accions reaccionarem.

En aquest apartat ens haurem de posar en marxa. Un cop partim d'una base teòrica i ideològica comuna podem començar a filar més prim i prendre acords! Mentre que, arribar a consensos serà bàsic per a actuar totes a una en un futur i facilitarà les nostres accions.

És per això que quan identifiquem per a nosaltres mateixes què suposa una agressió i com actuarem al respecte contemplant diferents escenaris o reaccions per part de l'entorn ens ajudarà a resoldre situacions de tensió d'una manera consensuada i sense malentesos. Almenys minimitzarà l'opció que ens encallem o acabem discutint.

Tot seguit us oferim un parell d'exemples sobre maneres de classificar les violències que es poden donar en el si de les nostres assemblees o espais casalers. Tingueu en compte que són casos a llarg termini i amb persones que formen part sovint dels espais del casal o assemblea. A l'apartat 5 exposem casos en espais d'oci o puntuals.

D'aquestes mostres en podem treure debats molt interessants entorn a si volem o no classificar les agressions. I, en cas de voler-ho fer, sota quins criteris!

Identificació i abordatge de les violències

EXEMPLE 1 :

Classificació de la gravetat de l'agressió - Extret del protocol del MPS

Aquest és un exemple de com podem abordar una agressió o un seguit d'aquestes. Consisteix en basar-nos en una escala de nivells (en aquest cas, tres) de gravetat per aplicar un tipus de mesura o una altra.

En cas de violència PSICOLÒGICA:

Nivell 1: escriure

Nivell 2: amenaçar

Nivell 3: amenaça amb suïcidar-se per a exercir control sobre la persona

En cas de violència FÍSICA:

Nivell1: donar empentes

Nivell 2: escopir

Nivell 3: agafar pel coll

Nivell 1- MESURA 1

Avís: Es parla amb la persona, se li exposa la situació i es contextualitza la gravetat dels fets. Se li comunica que s'obre un període de vigilància de tres mesos de durada.

Sensibilització: La persona ha de fer passos per demostrar que està treballant sobre les seves accions i que no es tornaran a repetir.

Nivell 2 - MESURA 2

Avís: Es parla contundentment amb l'home, se li exposa la situació i es contextualitza la gravetat dels fets. Se li comunica que s'obre un període de vigilància d'un any de durada.

Retirada de privilegis: La persona agressora no podrà participar simultàniament de cap espai ni activitat dins l'entitat del qual participi la persona que ha patit l'agressió.

*Si la persona agressora exerceix alguna responsabilitat o comandament dins l'entitat serà relegat de les seves funcions durant un any i, passat aquest termini en observació, seran les persones responsables de fer aquest seguiment qui decidiran si aquesta persona pot tornar a recuperar les seves responsabilitats.

Separació d'espais: Vetar l'espai que la dona sol·liciti.

Teràpia obligatòria: Assistència a serveis o terapeutes per treballar específicament qüestions de masculinitat i violències de gènere.

Nivell 3 - MESURA 3

Expulsió d'espais temporal i teràpia obligatòria: en el cas que l'expulsió sigui temporal, serà mínim d'un any (que serà el temps en que es tornarà a revalorar).

Expulsió d'espais definitiva: En el cas que sigui definitiva, s'avisarà de l'expulsió als col·lectius amb qui treballem i als espais federatius. Cal que aquesta persona es posi en contacte amb els serveis específics i especialitzats en el tractament d'agressors.

Cal dir que aquest és un mètode que requereix una feina prèvia de classificació i consens molt curiosa, ja que desgranar totes les accions que es poden cometre i avaluar-ne la gravetat és molt subjectiu. Si us agrada aquest abordatge, podeu guiar-vos o utilitzar la classificació de protocols que ja existeixin o bé fer una classificació pròpia!

Us convidem a que doneu una ullada als protocols dels quals hem extret els exemples (Protocol del Moviment Popular de Sabadell i del Consell de Joventut de Barcelona). Són molt interessants i en podeu extreure més idees.

Tanmateix, no oblideu que l'objectiu d'aquesta guia és que us serveixin per decidir com a col·lectiu quin us seria més útil en el vostre cas!

6.

PAS 3. SI ES DÓNA UNA AGRESSIÓ, QUÈ FEM?

EXEMPLE 2:

Classificació del tipus de violència - Extret del protocol CJB

Una altra possible manera d'abordar cada cas és marcant diferents tipus de resposta en funció de la violència que s'hagi exercit, però sense classificar-ne la gravetat.

Tipus	Exemples	Resposta
formes de violència explícita	Violència física	Agressió física a una companya c
	Violència econòmica	Un símil al món de l'associacionisme seria que una dona demanés una partida pressupostària per realitzar un taller i que li diguessin que no per no valorar la seva proposta com a important i, en canvi, una similar d'un home sí. b
	Violència sexual	Violació c
		Refrecs/tocaments indirectes de forma sexual, per exemple tocar el cul quan passa a prop b
		Mirades obscenes i tracte despectiu a
	Violència psicològica	Comentaris masclistes directes cap a la noia: "Calladeta estàs més guapa"; "Es creu que amb aquestes tetes pot fer el que vulgui" a
	Violència social	Coacció per tal que la persona no participi a segons quins espais, activitats o reunions. Iniciar i potenciar rumorologia o crítiques de la persona per tal que la gent es vagi allunyant d'ella: "Tu no cal que vinguis a la reunió de pressupostos, pots anar a fer el mural!" b

En funció del tipus d'agressió, es marquen diferents respostes:

RESPOSTA A:

Conversa d'avís: les persones responsables de l'acompanyament a la víctima seran les encarregades de parlar amb la persona o persones que hagin comès l'agressió o agressions en qüestió. Es farà notar a la persona la gravetat dels seus fets i les conseqüències que poden arribar a tenir. Es proposa un canvi d'actitud, i es requereix el compromís de no tornar a reincidir en aquest tipus de comportament.

RESPOSTA B:

Conversa contundent i retirada de privilegis (com participació a viatges, activitats, delegacions, responsabilitats, etc): les persones responsables de l'acompanyament a la víctima seran les encarregades de parlar amb la persona o persones que hagin comès l'agressió o agressions en qüestió, ja siguin actituds, comentaris, gestos, etc. Es farà notar a la persona l'alta gravetat dels seus fets i les conseqüències que poden arribar a tenir. Es posa en coneixement dels òrgans directius o de responsabilitat de l'entitat, i s'informa a la persona agressora o agressores que hi haurà un període de vigilància per part de la direcció cap a la seva conducta. La persona agressora no podrà participar simultàniament de cap espai ni activitat dins l'entitat del qual participi la persona que ha patit l'agressió. Si la persona agressora exerceix alguna responsabilitat o comandament dins l'entitat serà relegada de les seves funcions durant un any i, passat aquest termini en observació seran les persones responsables de fer aquest seguiment qui decidiran si aquesta persona pot tornar a recuperar les seves responsabilitats.

RESPOSTA C:

Expulsió definitiva: Es recomanarà a aquesta persona posar-se en contacte amb els serveis específics i especialitzats en el tractament d'agressors.

AGREUJANTS!

Un agreujant és un factor a tenir en compte a l'hora de valorar la gravetat de l'agressió i decidir què pot empitjorar la situació o acció de violència masclista o LGTBifòbica. Contemplar els agreujants ens donarà arguments objectius per a la presa de decisions sobre les mesures a aplicar davant l'agressor.

Un exemple seria: Un cas de nivell 1, amb agreujants passa a nivell 2. I un cas de violència 2, amb agreujants passa a nivell 3. I dins del nivell 3, si s'ha establert una expulsió temporal, amb agreujants pot passar a ser definitiva (caldrà fer-ne una valoració per part dels agents encarregats de resoldre el cas).

Tipus d'agreujants:

- Reiteració, freqüència i cronicitat.** Quan una agressió es repeteix o es manté en el temps.
- Negació del problema o escudar-se en altres motius.** L'agressor nega les evidències de violència en els avisos que es duen a terme, o no reconeix els actes de violència com a propis i com una manera de relacionar-se sinó com a conseqüències de l'ús de drogues.
- Antecedents d'agressió.** Ja hi ha el coneixement de l'existència d'una o més persones agredides.
- Combinació de diferents formes de violència.** L'ús simultani o combinat de dues o més violències.
- Trencar el pacte de confidencialitat.** Davant d'un avís per part de les persones que gestionen la situació de violència, no respectar el pacte de confidencialitat plantejat.
- Establir aliances.** Buscar protecció o aliats i causar posicionament en contra la dona.
- No acceptar el protocol.** Davant els avisos i/o les mesures.
- Violència psicològica pública.** Humiliacions i coaccions públiques.

6.

PAS 4. COM I QUI RESPONDRA D'UNA AGRESSIÓ?

Ara, en el pas 4, haureu de seguir debatent però concretant i consensuant qui s'hi implicarà més i com. Hi ha diferents opcions i vies d'actuació segons les característiques de cada col·lectiu, a banda de les mesures exposades en el punt 3. És el moment de responsabilitzar-nos i adquirir compromisos fermes i a llarg termini!

Sigui quin sigui el circuit intern que triem, és interessant tenir en compte alguns criteris transversals que s'han de complir en tots els casos, per garantir que s'està duent a terme un procés just i resolutiu:

- Informació i formació de les persones que han de valorar i fer acompanyament del cas.
- Confidencialitat.
- Proporcionalitat
- Ritme i voluntat de la persona agredida.
- Objectivitat i garanties.
- Suport de la Comissió de Gènere (o grup que s'encarregui d'abordar el cas).
- L'entitat disposarà d'una bústia de demandes a on dirigir-se de forma anònima (email, intranet, etc.). Aquesta eina ha de ser coneguda.

Les tasques imprescindibles a dur a terme seran:

1. Recepció de la demanda d'abordatge del cas i revisió d'aquest.
2. Gestió de la situació:
 - 2.a. Presa de decisions (conjuntament amb la persona afectada) de les mesures a prendre.
 - 2.b. Parlar amb tots els agents implicats.
3. Seguiment i avaluació del cas.
4. Generació d'eines per dur a terme la seva tasca de forma efectiva (per exemple, fitxes per les entrevistes inicials, protocol de valoració del risc propi, etc.).

*Ítems explicats més extensament al Protocol del MPS.

Circuit intern d'abordatge

4.1. COM

4.1.1. MESURES D'ACOMPANYAMENT CAP A LA PERSONA AGREDIDA

Sovint, davant d'un cas d'agressió (sigui puntual o reiterat) ens preocupa més quines mesures es prenen davant la persona agressora que com actuarem amb la persona agredida.

És important posar en rellevància que la persona que ha patit l'agressió és qui ha de rebre més suport per part del casal o assemblea, tenint en compte el seu parer i decisions. Mai hem de permetre que la nostra actitud sigui re-victimitzadora, hem de tenir el criteri i demandes de la persona que ha patit l'agressió per damunt de tot i actuar d'acord amb això.

Aquestes poden ser algunes de les mesures a prendre:

> Creació d'un grup de suport (per ella, no per "linxar" a la persona agressora)

Hi ha diferents vies d'acompanyament, tant presencial com telemàtic, per a generar un espai segur a la persona agredida. És interessant posar a la seva disposició tots els mitjans que estiguin al nostre abast perquè poder-i proporcionar un espai de seguretat. Un exemple podria ser un grup de whatsapp (amb gent de confiança) al que acudir quan necessiti acompanyament, tant presencial com emocional.

> Reparacions psicològiques pagades pel col·lectiu

Hi ha molts exemples de teràpies que poden ser molt útils per la persona agredida. Però també pel propi col·lectiu, ja que és probable que visqui un procés de tensió.

A l'annex trobareu diferents recursos (dividits per territoris) on acudir en cas que en el vostre col·lectiu es doni una agressió. Però tingueu en consideració que des de la Federació us podem donar un cop de mà per mediar dins el col·lectiu o per buscar recursos adaptats al vostre cas.

> Vies legals

Sempre, davant d'una agressió del tipus que sigui, cal tenir en compte la possibilitat de fer una denúncia oficial i obrir un procediment judicial. També la d'assistir al CAP en cas d'agressió física per tal de registrar-la (òbviament curar-la si ho requereix).

Pot passar que, transcorregut un temps de l'agressió, les mesures que prenguem perdin força. És important que qui s'encarregui de dur el cas es responsabilitzi i comprometi a fer un seguiment a llarg termini. Tingueu en compte també que una entitat juvenil pot ser molt canviant en quant a les sòcies que hi participen! Així doncs, caldrà preveure aquests canvis i proposar un traspàs en el grup de suport (consensuat amb la persona agredida!) en cas que l'hagueu creat!

Un procés legal implica a la persona agredida exposar-se a un nivell important i a llarg termini. Recordar l'agressió més d'una vegada en les testificacions, costos econòmics, dedicar molt temps a tràmits, a un possible judici... La persona agredida serà la que en última instància haurà de decidir si vol obrir vies legals i ha de saber què poden implicar. En cas que hi estigui d'acord, l'assemblea o casal pot posar a disposició recursos econòmics si en fes falta i un grup d'acompanyament molt potent.

6.

PAS 4. COM I QUI RESPONDRÀ D'UNA AGRESSIÓ?

Possibles preguntes pel debat:
Com definim i detectem la situació en les que prendre-les? Quines mesures podem i volem prendre?

Com ens assegurem que la persona agredida hi estigui d'acord però alhora no l'atabalem just després d'haver patit violència? Què passa mentre la comissió no es reuneix amb la persona agressora?

4.1.2. MESURES D'URGÈNCIA

Des que es dona l'agressió fins que no s'acorden totes les mesures que prendrem pot passar molt temps. És important tenir en compte la possibilitat que el procés es compliqui i s'allargui. Davant d'aquesta situació, us pot ser útil comptar amb mesures intermitges, consensuades per proporcionar a la persona agredida un espai de seguretat i durant els primers dies i setmanes.

Alguns exemples de mesures poden ser:

Grup de suport que actui tant presencial com telemàticament, via alguna plataforma de comunicació com a el Whatsapp.

Allunyar la persona agressora del casal / assemblea fins que no es pren la decisió definitiva

Si es tracta d'una agressió comesa durant un acte o activitat del casal, redacció d'un comunicat-base que expressi la nostra disconformitat amb qualsevol agressió i creació d'un protocol d'actuació en activitats nocturnes.

La comunicació amb la persona que ha comès l'agressió pot resultar un moment tens. Hem d'evitar que aquesta ocasió no es converteixi en un espai de justificació o auto-victimisme per l'agressor/a. Caldrà que siguem molt fermes i busquem fets objectius. Aquest és un moment exclusivament per extreure informació i comunicar decisions preses.

Haurem de tenir en compte també les seves actituds. Davant la resposta que n'obtinguem (negació, negociació, acceptació, ...) podrem mantenir o modificar les mesures que volem prendre: augmentar-les o mantenir-les.

4.1.3. PROCÉS D'ANÀLISI, RESOLUCIÓ I SEGUIMENT DEL CAS

Aquest és un apartat a definir curosament. Us animem a debatre en profunditat quins seran els passos que seguireu un cop rebuda la denúncia de la persona agredida. A continuació, us posem un exemple de com abordar cada situació concreta perquè tingueu un marc de referència per a crear el vostre circuit.

A. Anàlisi del cas

A1. Versió de la persona que ha estat agredida

A2. Versió de la persona que ha comès l'agressió/ns

A3. Decidir les mesures a prendre

B. Resolució del cas

B1. Comunicació de les mesures a la persona agressora

B2. Comunicació de les mesures a altres possibles agents

C. Seguiment del cas

C1. Seguiments periòdics

C2. Avaluació final

*Extret del Protocol del MPS.

Com a casals volem afegir que passar pel pas de consultar a la persona agressora quina és la seva versió pot posar en situació de vulnerabilitat a la persona agredida, ja que se li està donant veu al seu agressor. Cal tenir molta cura per tal de no legitimar a l'opressor, que probablement traçarà estratègies d'auto-victimització per no assumir responsabilitats.

4.1.4. MESURES A PRENDRE SI NO ES COMPLEIXEN ELS COMPROMISOS

A llarg termini, haurem de continuar fent un seguiment de cada cas. Així doncs, haurem de tenir en compte les mesures preses i els compromisos adquirits per part de la persona que cometi l'agressió.

Si aquesta no ha complert els acords presos ni ha fet res del treball personal que se li ha sol·licitat haurem de valorar la possibilitat d'augmentar les mesures preses i considerar els agreujants. D'altra banda, si algú de l'entorn encobreix o represàlia les persones que donen suport a l'agredida podrà entrar a formar part del cas i aplicar-li certes mesures.

6.

PAS 4. COM I QUI RESPONDRA D'UNA AGRESSIÓ?

4.2. QUI?

Arribats a aquest punt, haurem de decidir qui s'encarrega de fer el seguiment del cas. Tot seguir trobareu diferents maneres de decidir que s'encarregarà del seguiment i es responsabilitzarà dels tempos i accions necessàries.

Sigui qui sigui qui porti el cas, haurà de ser a llarg termini! Caldrà un compromís ferm per part de les persones que s'encarreguin d'aquesta tasca.

4.2.1. Comissió

Una dels possibles circuits interns d'abordatge pot ser una comissió formada específicament per tractar cada cas. En cas d'utilitzar aquesta via d'abordatge, és important tenir en compte uns aspectes bàsics:

- >El casal ha de nomenar un mínim de persones de referència (3-4) a qui es pugui acudir en cas de detectar o viure una situació de violència.
- >Si l'entitat forma part d'una entitat més gran o comparteix l'espai, caldrà que sigui una comissió multicol·lectiva amb un mínim de persones de cada entitat.
- >Ha de ser una comissió rotativa però amb cert caràcter de permanència.
- >Cal conèixer els serveis de referència per assessorar-se.

Aquesta opció implica debat:

- >Com s'escullen aquestes persones? De forma voluntària? Hi ha d'haver consens a l'entitat? Qui legitima la comissió?
- >Ha d'estar formada per un xx% de dones i persones LGTBI? La poden conformar homes-cis-heterosexuals?
- >Serà la mateixa comissió qui s'encarregui d'abordar casos de violència masclista i els de LGTBIfòbia? O bé es fan dues comissions?
- >Què passa si una persona que forma part de la comissió és denunciada per un cas de violència masclista/Lgtbifòbia o bé es salta els compromisos adquirits en el protocol?
- >Quin poder d'acció té la comissió? Pot actuar de forma directa o bé hi ha decisions que necessitaran el vist i plau de l'assemblea?

4.2.2. Assemblea o gestora del casal

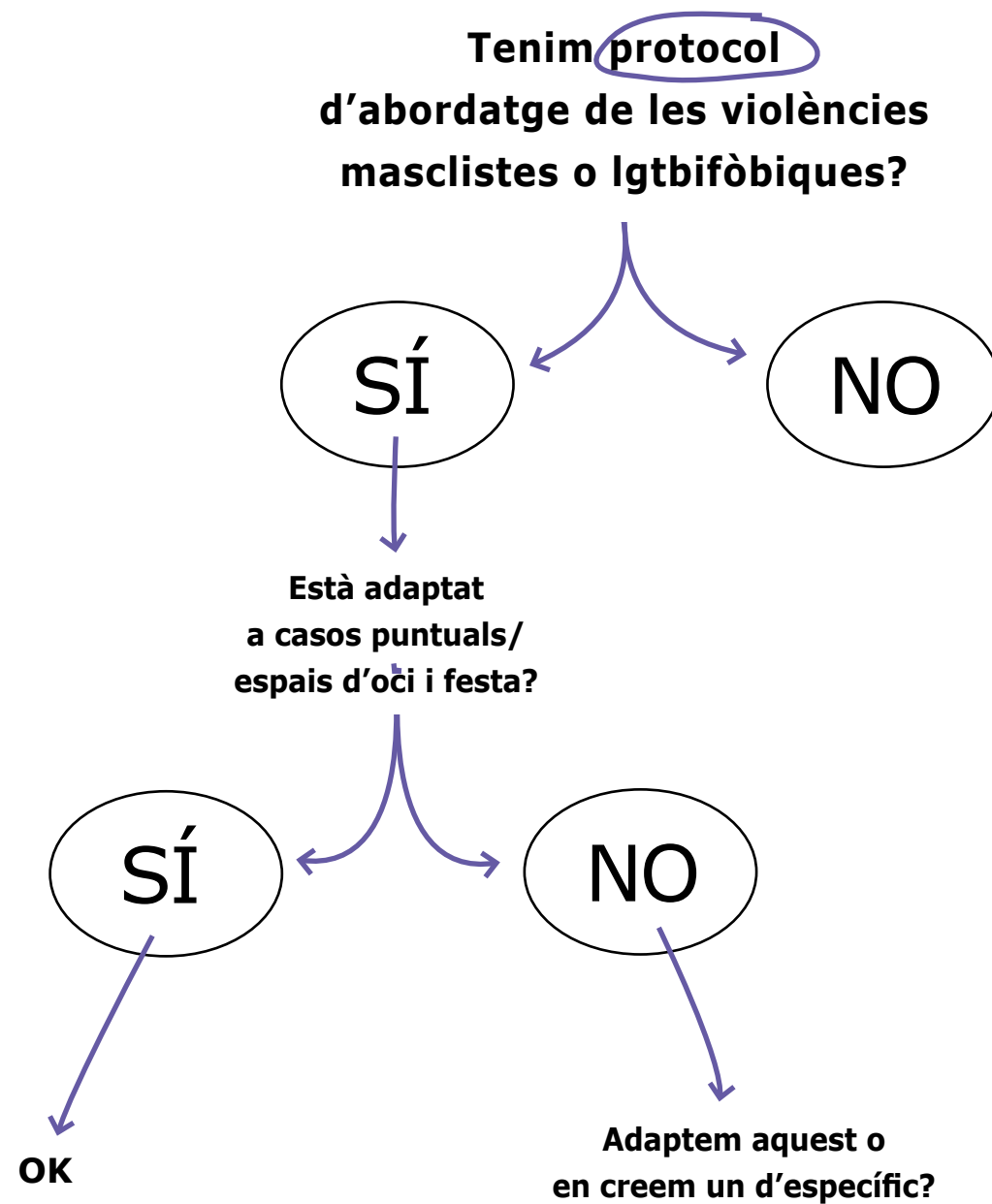
Tractar un cas d'agressió a través de la pròpia assemblea gestora o òrgan de decisió del casal és una altra opció d'abordatge intern, sempre i quan es segueixin els passos marcats per consens i es mantingui cert nivell de discreció, per tal de no empitjorar la situació de vulnerabilitat de la persona agredida.

Punts de debat són:

- >L'Assemblea pot esdevenir més revictimitzadora si totes les persones que la conformen no es troben en el mateix coneixement i experiència?
- >L'assemblea pot continuar fent la seva tasca política?
- >Què passa quan la persona agressora forma part de la mateixa assemblea o gestora?
- >Haurem de vigilar que les gestions no recaiguin només en les dones i persones LGTBI de l'assemblea, sempre i quan la persona agredida no ho demani específicament!

6.

PAS 5: ESPAIS D'OCI I FESTES

Més enllà dels protocols dels que el nostre casal pugui disposar, volem afegir certes recomanacions a tenir en compte a l'hora de muntar un acte per tal de preveure violències i agressions.

5.1. ESPAI FÍSIC

> Zones fosques, racons i estances poc accessibles

Resulten espais molt vulnerables a incidències i, evidentment, violències de tot tipus. Hem d'intentar generar espais ben il·luminats i de fàcil accés per tothom.

> Lavabos

Són mixtes? estan separats de forma binària? Estan ben il·luminats? És una zona segura? En tenim i/o les participants aniran a pixar porai? Les zones on aniran són segures?

> Punts liles o zona de seguretat ben senyalitzades

Poden ser molt útils, però caldrà que hi parem atenció perquè realment siguin espais de seguretat. Alguns aspectes a considerar són si les persones que se'n responsabilitzaran estan ben informades dels protocols interns. I si hi haurà dones i persones d'algun col·lectiu LGTBI.

> Protocols contra agressions

A banda de les persones que es troben en al punt lila o de seguretat, tothom és prou coneixedor/a d'aquest document? És important disposar de còpies durant l'acte per a possibles consultes!

> Visibilització del nostre posicionament

Quan com a assemblea o casal organitzem un acte o concert ens fem responsables del que hi passi. És per això que cal que deixem ben clar el nostre posicionament com a col·lectiu davant el masclisme i la LGTBIfòbia i totes les seves formes. Podeu generar el vostre propi material feminista i contra agressions, però teniu a la vostra disposició totes les campanyes de Casals!

6.

PAS 5: ESPAIS D'OCI I FESTES

5.2. CONTINGUT DE L'ACTE

Quan organitzem un esdeveniment, és interessant que ens fem certes preguntes i, davant de la resposta que n'obtinguem, decidim si cal modificar alguna cosa!

Tipus de música que sonarà: masclista? LGTBIfòbica?

Durada: serà fins molt tard? El nostre protocol compta amb un sistema per fer fora persones que han comès una agressió?

Tenim una falca contra agressions? En cas que es cometi una agressió, tenim un sistema consensuat per afrontar-la de cara al públic? (lectura de manifest, parada de la festa...).

5.3. CONSUM

Totes sabem que les drogues o l'alcohol no són excusa, però també som conscients que molts casos d'agressió es donen després d'haver consumit alguna substància i amb la desinhibició que això comporta.

D'altra banda, quan una persona es troba sota els efectes de drogues o l'alcohol a un alt nivell, pot resultar més vulnerables davant a persones amb males intencions. Així doncs, afrontem la realitat i procurem prevenir situacions de risc analitzant quins poden ser els moments de més perill.

Ens podem fer algunes d'aquestes preguntes i així poder preveure i respondre millor certes situacions durant la festa:

Què servim a la barra? Podem garantir que les participants a l'acte fan un consum conscient i/o responsable? Coneixem a totes les persones que assistiran a la festa? Disposem de mesures per si alguna persona necessita fer baixar la "taja" o "morat"? Aigua a la barra, coses per picar, carpa o zona de seguretat. Hem contractat ambulància? Tenim preservatius a mà per poder-ne agafar? De quin tipus?

6.

PAS 6: TENIM EL PROTOCOL! I ARA QUÈ?

Següents passos a donar

Ens trobem en un moment genial com a casal! Hem passat per tots els debats "habidos y por haber" i hem consensuat un protocol que ens satisfà a totes (com a marc idea!). Però... ara què en fem?

Us proposem un seguit d'idees perquè el vostre protocol no es quedi guardat en un calaix agafant pols!

> Campanya al barri / poble

> **Espais de presentació** del vostre protocol per a persones properes a l'entitat o de l'entorn. Siguem conscients que a molts llocs encara no es compta amb un protocol d'actuació per abordar violències. O bé els que existeixen s'enmarquen només en contextos festius. És el vostre moment per difondre la feina feta i intentar anar més enllà de les parets de casal!

> **Formació constant.** Hem de ser conscients que el que decidim en un moment x no és definitiu, aquest protocol ha d'estar en constant revisió ja que cada vivència o situació en la que us trobeu us donarà una nova oportunitat de revisió i avaluació. Els canvis no són dolents sempre i quan es faci per millorar, construir i no destruir

> **Crear una comissió** pel protocol, un espai on poder reunir-se cada vegada que es faci una festa o una activitat on s'hagi aplicat el protocol per avaluar el contingut, actualitzar-lo, convidar a gent del barri a participar...

7.

REFERÈNCIES

Bonino, L. (1998). *Desconstruyendo la "normalidad" masculina*. Actualidad Psicológica, 254, 25-27.

Consell de la Joventut de Barcelona (2017). *Protocol d'actuació en casos de violències masclistes en les entitats juvenils*. https://www.cjb.cat/wp-content/uploads/2017/01/Protocol-contr-a-les-viol%C3%A8ncies-masclistes_issuu.pdf

Crida LGTBI (2017). *Protocol contra agressions LGBTI-fòbiques*. https://issuu.com/cridalgbti/docs/protocol_contra_agresions_lgbti-f_

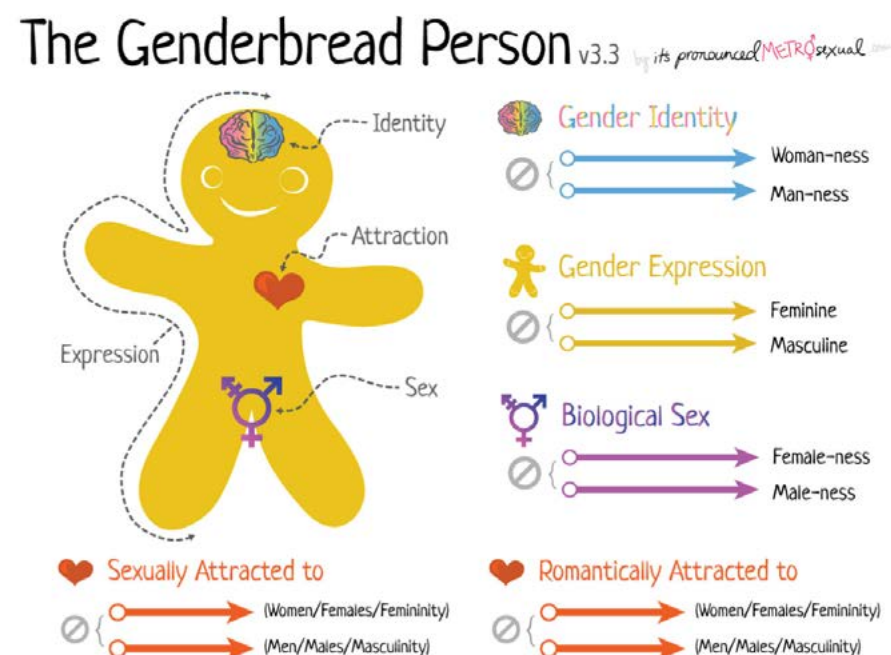
Moviment Popular de Sabadell (2015). *Protocol per a la prevenció i abordatge de les violències masclistes als moviments socials*.

Observatori contra l'homofòbia (2017). *L'estat de l'homofòbia a Catalunya 2016*. http://www.tal-comsom.org/wp-content/uploads/sites/10/2017/09/L%E2%80%99estat-de-la-LGTBI-fo%CC%80bia-a-Catalunya_2016_OCH.pdf

8.

ANNEXOS

A. GENDREBREAD PERSON

B. RECURSOS

Consell de la Joventut de Barcelona

Protocol d'actuació en casos de violències masclistes en les entitats juvenils.
<http://www.cjb.cat/publicacio/protocol-dactuacio-en-casos-de-violencias-masclistes-en-les-entitats-juvenils/>

LaFede.cat

Perspectiva feminista i ètica de la cura. Guia d'autodiagnosi per a organitzacions socials.
<http://lafede.cat/eticadelacura/>

Comissió de treball sobre homes que exerceixen violència masclista de l'Ajuntament de BCN

Guia de recomanacions per a la detecció de violència masclista en homes, Circuit Barcelona contra la violència vers les dones.
http://ajuntament.barcelona.cat/dretssocials/sites/default/files/arxius-documents/guia-deteccio-homes_definitiva.pdf

C. SERVEIS PÚBLICS D'ATENCIÓ A LES VÍCTIMES

Línia d'atenció contra la violència masclista: 900 900 120

Telèfon d'atenció a víctimes de violència masclista: 016

Telèfon d'emergències: 112

Institut Català de les Dones:

<http://dones.gencat.cat>

Serveis d'informació i atenció a les dones (SIAD): serveis de titularitat municipal o comarcal que ofereixen informació sobre qualsevol matèria, com ara salut, treball, habitatge, serveis i recursos per a les dones, i, si s'escau deriven cap a les entitats i organismes que en són responsables.

Serveis d'Intervenció Especialitzada en violència masclista (SIE): servei gratuït que ofereix atenció integral i recursos en el procés de recuperació

i reparació a les dones que han patit o pateixen situació de violència, i també a llurs fills i filles. També incideixen en la prevenció, la sensibilització i la implicació comunitària.

Servei d'Atenció Integral LGBTI (SAI):

servei per sensibilitzar i informar a persones i entitats, per tal de mostrar la diversitat d'orientació sexual i d'identitat de gènere i prevenir LGTBifòbia. Aquests serveis, tramiten la targeta sanitària amb el nom sentit i el certificat faig constar a les persones trans*, majors i menors d'edat.
https://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicos/lgbti/atenciointegral/xarxasai/

Directori de recursos per a l'abordatge de la violència masclista a Catalunya:

<http://www.recursosviolenciamasclista.cat/>

BARCELONA

Centre LGTBI Barcelona: ofereix serveis d'atenció directa adreçat a les persones LGTBI, tant a nivell personal com grupal i familiar.

<https://ajuntament.barcelona.cat/lgtbi/ca/serveis/centre-lgtbi-de-barcelona>

Punts d'Informació i Atenció a les Dones (PIAD): són serveis públics, gratuïts i confidencials de l'Ajuntament de Barcelona on s'ofereix informació, assessorament i orientació a les dones en diferents àmbits. També s'ofereixen serveis gratuïts d'atenció psicològica i assessorament jurídic.

<https://ajuntament.barcelona.cat/dones/ca/informacio-i-atencio/punts-dinformacio-i-atencio-les-dones-piad>

Programa d'atenció a homes per a la Promoció de Relacions no Violentes (SAH). Aquest programa s'adreça a homes més grans de 21 anys que viuen, treballen o estudien a la ciutat de Barcelona. La intervenció que es porta a terme parteix de la voluntat dels homes de voler canviar i millorar les seves relacions personals per evitar l'ús de qualsevol tipus de violència.

<https://ajuntament.barcelona.cat/dones/ca/informacio-i-atencio/informacio-i-atencio-als-homes/programa-datencio-homes-sah>

Oficina per la No Discriminació (OND): servei de l'Ajuntament que ofereix acompanyament a les persones que pateixen qualsevol tipus de discriminació, assessora jurídicament per de-

nunciar-la i treballa per la sensibilització de la ciutadania de Barcelona.

<https://ajuntament.barcelona.cat/dretsdiversitat/ca>

Servei d'Atenció, Recuperació i Acol·lida - SARA (Aj Barcelona). Ofereix atenció ambulatoria específica a persones víctimes de situacions de violència masclista (dones -transsexuals o no-, infants i adolescents, i a persones del seu entorn proper directament afectades per aquesta violència). També assessora els i les professionals i les persones de l'entorn de les víctimes.

Persones adultes: sara@bcn.cat

93 291 59 10

Infants i adolescents: sara.jove@bcn.cat

93 291 59 59

App BCN Antimasclista: és una eina d'accés lliure i gratuït. El seu objectiu és conèixer millor les agressions i els assetjaments sexuals o sexistes que es donen en l'espai públic, el transport i els espais d'oci de Barcelona, per tal d'aconseguir més eficàcia en la prevenció i detecció de casos.

Disposa d'un sistema de geolocalització per comunicar de manera confidencial i anònima on s'ha patit alguna agressió o assetjament sexual o sexista.

<https://ajuntament.barcelona.cat/apps/es/bcn-antimasclista>

D. ASSOCIACIONS I ENTITATS

TERRITORI BARCELONA

Dones Juristes. Aquesta associació presta assistència jurídica gratuïta a dones que es trobin en especial situació de vulnerabilitat i treballa amb convenis amb nombroses entitats i organismes.

Carrer de Ripoll, 25, 08002 Barcelona

<http://donesjuristes.cat/>

OCH - Observatori Contra l'Homofòbia-LGTBfòbia. Recollida de denúncies per vulneracions de drets fonamental i agressions i discriminacions amb motivació LGTBfòbia.

Carrer Verdi, 88, Local 2, Barcelona

coordinacio@och.cat

932172669

<https://och.cat/>

Associació ACORD (Assessorament, Counselling, Orientació i Recursos per a Dones LGTB). Ofereix atenció personalitzada i informació sobre diversitat sexual per a entitats.

Carrer Consell de Cent, 246. 08011 Barcelona

<http://www.acordlgtb.org/>

Associació CONEXUS. Atenció, Formació i Investigació Psicosocials. Ofereix atenció psicosocial i formació en les àrees de gènere i violència.

Consell de Cent, 419, 3r 2a. 08009 Barcelona

93 217 16 46 - info@conexus.ca

<http://conexus.cat>

Helia Dones. Associació que ofereix suport a les dones que pateixen violència masclista.

<http://heliadones.org>

Casal de Barri, Espai 210, Carrer Padilla 208-210 baixos, Barcelona

+34 691069629 (atenció general)

+34 654850527 (atenció a dones)

helia@heliadones.org

Mujeres Pa'lante. Proporciona un servei permanent de primera acollida per a mulleres que sofreixen violència de gènere amb atenció psicològica i assessoria jurídica, sociolaboral i informàtica.

L'Hospitalet de Llobregat - C/ Creu Roja, 8. Local. 93 263 3765

Barcelona. Carrer Villarroel 10, bajos. Tel. 93 106 7222 / 653 367 983

<http://www.mujerespalante.org/>

Tamaia: donen suport a les dones per sortir de l'engranatge de la violència, ajudant-les a iniciar un procés d'identificació i curació del dany i acompanyant-les.

934 120 883

comunicacio@tamaia.org

<http://www.tamaia.org/>

ATC Llibertat. Associació de transsexuals, intersexuals i transgènere de Catalunya:

<https://atclibertad.wordpress.com/>

TERRITORI LLOBREGAT

MOLINS DE REI

Grup de dones Les Heures:

<https://www.facebook.com/avortament.molins/>

SANT VICENÇ DELS HORTS

Crit de pit: <https://www.facebook.com/critdepit>

VILANOVA I LA GELTRÚ

Bullanga feminista: <https://www.facebook.com/pg/bullangafeminista>
Casal de Dones ViG: <https://casaldonesvng.blogspot.com/>

TERRITORI VALLÈS-OSONA

Vallès Feminista:

<https://twitter.com/VallesFeminista>

La Bala Feminista: col·lectiu feminista
labalafeminista@gmail.com.
<https://twitter.com/balafeminista>

Associació LGTB Talcomsom: Associació LGTB creada per ser un punt de trobada del col·lectiu a la Catalunya Central. Organitzen trobades, activitats culturals, festes i actes reivindicatius. Centre Cívic Can Pau Raba. Carrer Raval Cortines, 24. 08500, Vic
660863888
<http://talcomsom.vic.ppe.entitats.diba.cat/>

BARBERÀ

Kol·lectiu de Dones de Barberà del Vallès

Kdonesbarbera@gmail.com
<https://twitter.com/kdonesbarbera>

SABADELL

Justa Revolta: duen a terme accions de denúncia, campanyes, xerrades i tallers formatius amb la intenció de trencar amb els rols i estereotips patriarcals.
<http://justarevolta.blogspot.com/>
justarevolta@gmail.com
Ca l'Enredus: espai d'acompanyament a persones LGBTI+ i a les seves famíliars, amistats i entorn.
calenredus@actuavalles.org
<https://www.facebook.com/pg/calenredus>

SANT CUGAT

Hora Bruixa: <https://horabruixa.wordpress.com/>

E. GLOSSARI

LGTBI: Relatiu a persones lesbianes, gais, trans*, bisexuals i nascudes amb genitals intersexuals. En endavant LGTBI.

LGTBI-FÒBIA: Concepte que agrupa la lesbofòbia, l'homofòbia, la transfòbia, la bifòbia i la interfòbia.

IDENTITAT DE GÈNERE: Sentiment de pertinença a un gènere determinat.

REASSIGNACIÓ DE GÈNERE: Procés mitjançant el qual una persona trans* pot modificar les seves característiques anatòmiques sexuals per adaptar-les a les del gènere amb el qual s'identifica.

DISFÒRIA DE GÈNERE: Concepte utilitzat pel Manual diagnòstic i estadístic dels trastorns mentals (DSM-V) i la Classificació internacional de malalties (ICD-10) per classificar la realitat trans* com a malaltia mental.

TRANS*: Terme paraigua que engloba totes les persones que s'identifiquen amb un gènere diferent de l'assignat en néixer o que expressen la seva identitat de gènere de manera no normativa.

CISSEXUAL/CISGÈNERE: Persona que se sent del gènere que li va ser atribuït en néixer segons les seves característiques biològiques.

INTERSEXUALITAT: Ventall de condicions associades a un desenvolupament atípic de les característiques físiques sexuals.

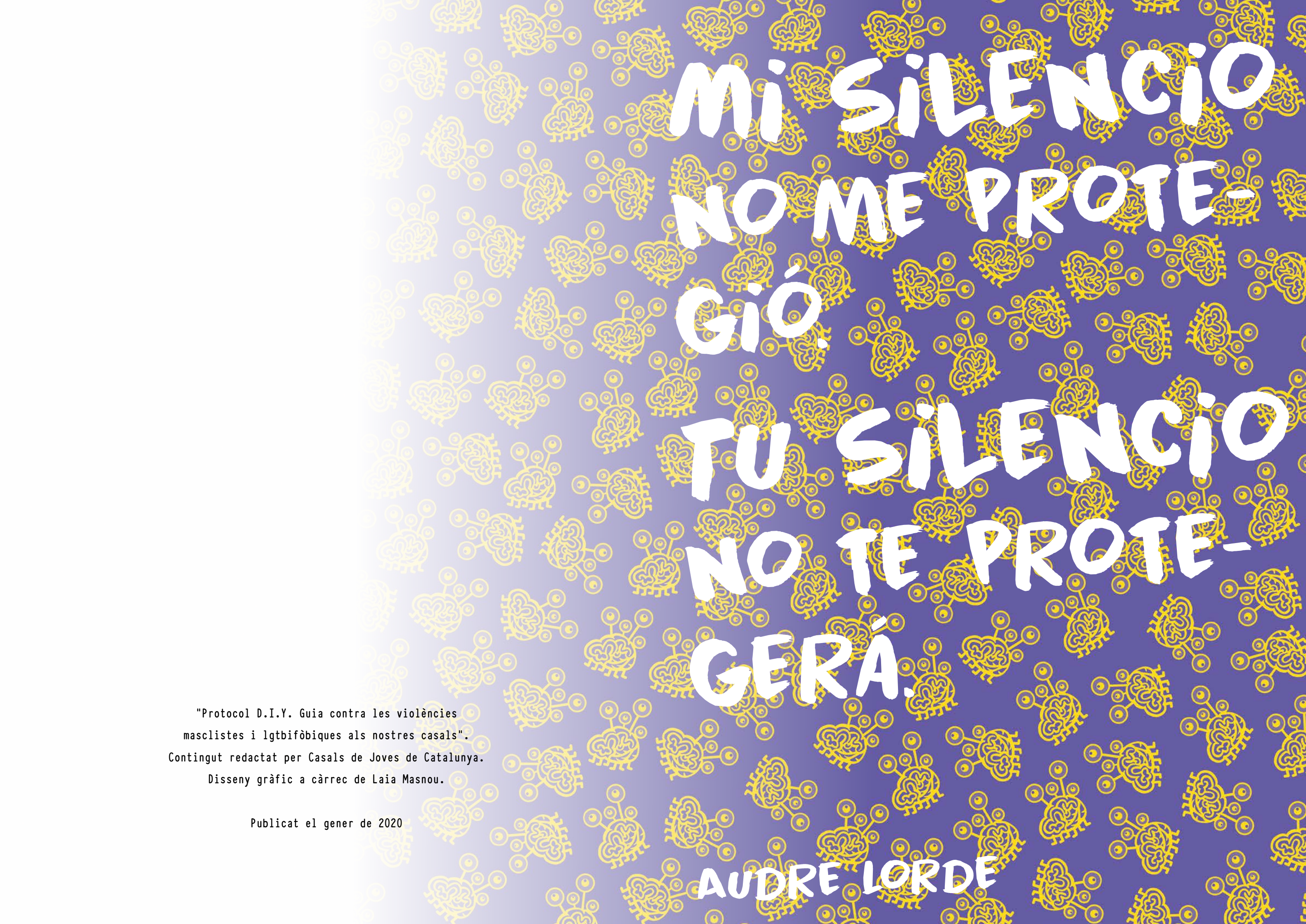
HOMOSEXUALITAT: Persona que només sent atracció sexual o només té relacions afectivosexuals amb persones del seu mateix sexe.

BISEXUALITAT/PLURISEXUALITAT: Són aquelles identitats/orientacions afectivosexuals que es caracteritzen per la capacitat de sentir atracció sexual i/o afectiva cap a més d'un gènere. No necessàriament a la vegada, ni de la mateixa manera, ni en la mateixa intensitat.

ARROMÀNTIC/ASSEXUAL(ARO/ACE): persona que no experimenta atracció sexual i/o romàntica. Pot ser que experimenti atracció romàntica, però no sexual o sexual, però no romàntica o ambdues.

AMATONORMATIVITAT: suposat universal que una relació romàntica central i exclusiva és l'objectiu desitjat per totes les persones.

MONOSEXISME: estructura social que pressuposa que totes les persones només senten atracció per un gènere.

MI SILENCIO
NO ME PROTE-
GIÓ.

TU SILENCIO
NO TE PROTE-
GERÁ.

"Protocol D.I.Y. Guia contra les violències
masclistes i lgtbifòbiques als nostres casals".
Contingut redactat per Casals de Joves de Catalunya.
Disseny gràfic a càrrec de Laia Masnou.

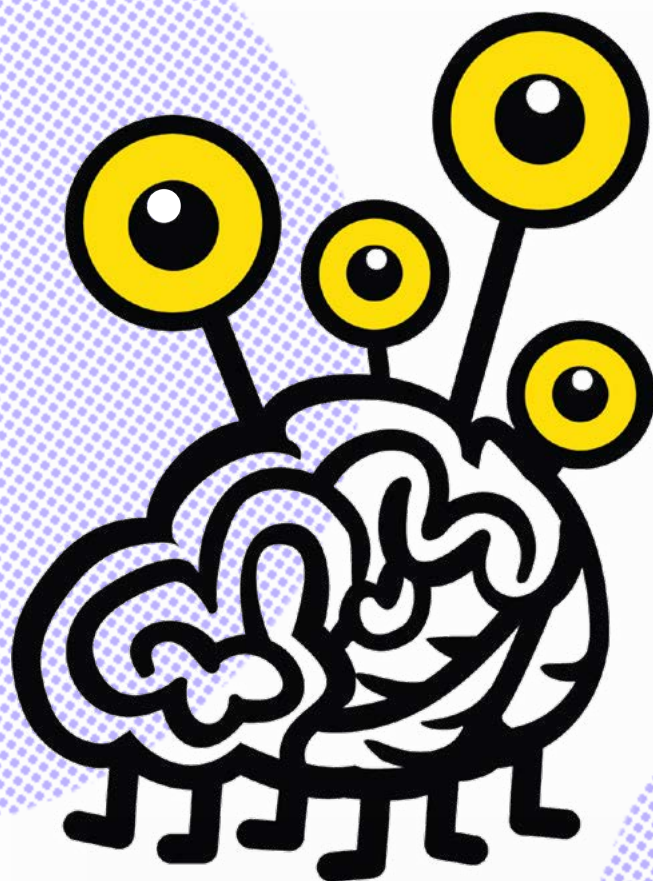
Publicat el gener de 2020

AUDRE LORDE

f/CasalsDeJovesDeCatalunya

t@casalsdejoves/

ig@casalsdejoves/

CASALS DE JOVES DE CATALUNYA

www.espai.casaldejoves.org

casaldejoves@casalsdejoves.org

93 169 00 86

Carrer de la Independència, 357. 08026 Barcelona